

Sygn. akt I C 481/18 upr.

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 01 kwietnia 2019r.

Sąd Rejonowy w Piszcu I Wydział Cywilny

w składzie:

Przewodniczący: SSR Anna Gajewska

Protokolant: sekretarka Agnieszka Zuzga

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 20 marca 2019r.

sprawy z powództwa (...) Sp. z o.o. z siedzibą w W.

przeciwko J. B.

o zapłatę

o r z e k a

I. Oddała powództwo.

II. Zasądza od powódki (...) Sp. z o.o. z siedzibą w W. na rzecz pozwanego J. B. kwotę 287 zł (dwieście osiemdziesiąt siedem złotych) tytułem zwrotu kosztów procesu.

Sygn. akt I C 481/18 upr

UZASADNIENIE

W dniu 27 grudnia 2017 roku (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w W. wytoczyła powództwo przeciwko J. B. o zapłatę kwoty 709,35 złotych wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie liczonymi od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty. Nadto wniosła o zasądzenie na jej rzecz od pozwanego zwrotu kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego, według norm przepisanych.

W uzasadnieniu pozwu powódka wskazała, że w dniu 16 czerwca 2010 roku pozwany zawarł z (...) Spółką Akcyjną z siedzibą W. umowę numer (...) o świadczenie usług telewizji satelitarnej. Na czas umowy pozwanemu wydany został dekoder. Zgodnie z Regulaminem świadczenia usług, w przypadku rozwiązania lub wygaśnięcia umowy pozwany zobowiązany był do zwrotu dekodera. Niezwrócenie dekodera uprawniało (...) S.A. do naliczenia kary umownej w wysokości 640,00 złotych. Z uwagi na fakt, że umowa została rozwiązana, a pozwany nie zwrócił dekodera w terminie, (...) S.A. obciążył pozwanego karą umowną wystawiając w dniu 20 maja 2016 roku notę obciążeniową numer (...). Termin płatności noty przypadał na dzień 3 czerwca 2016 roku. (...) S.A. wezwał pozwanego do zapłaty powyższej kary umownej, jednak określony termin upłynął bezskutecznie. Przedmiotową wierzytelność (...) S.A. na podstawie umowy przelewu wierzytelności z dnia 14 lipca 2016 roku sprzedał powódce. Powódka zawiadomiła pisemnie pozwanego o cesji wierzytelności, zmianie wierzyciela i obowiązku spełnienia świadczenia na rzecz powódki. Powódka podjęła liczne bezskuteczne próby polubownego zakończenia sporu.

Powódka wskazała, że na kwotę dochodzoną pozvem składa się kwota 640,00 złotych tytułem kary umownej za niezwrócenie dekodera oraz kwota 69,35 złotych tytułem skapitalizowanych odsetek ustawowych za opóźnienie naliczonych za okres od 4 czerwca 2016 roku do dnia 20 grudnia 2017 roku.

W piśmie procesowym z 19 grudnia 2018 roku powódka wskazała, że przedmiotowa umowa o świadczenie usług telewizyjnych została, w związku z brakiem regulowania przez pozwanego opłat abonamentowych, wypowiedziana przez (...) S.A. z dniem 25 maja 2011 roku.

Nakazem zapłaty w postępowaniu upominawczym wydanym w niniejszej sprawie 12 lutego 2018 roku Sąd Rejonowy Lublin-Zachód w Lublinie nakazał pozwanemu zapłacić na rzecz powódki całość dochodzonego roszczenia wraz z kosztami postępowania.

Pozwany J. B. w przepisany terminie wniósł sprzeciw od wydanego nakazu zapłaty zaskarżając go w całości. W uzasadnieniu podniósł zarzut przedawnienia roszczenia i wniósł o oddalenie powództwa w całości oraz zasądzenie na jego rzecz od powódki zwrotu kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego, według norm przepisanych.

Wobec skutecznego wniesienia sprzeciwu przez pozwanego i utraty przez nakaz zapłaty mocy w całości, Sąd Rejonowy Lublin-Zachód w Lublinie postanowieniem z 15 marca 2018 roku przekazał niniejszą sprawę do rozpoznania Sądowi Rejonowemu w Piszcu, jako sądowi właściwości ogólnej pozwanego.

Sąd ustalił, co następuje:

W dniu 16 czerwca 2010 roku J. B. zawarł z (...) Spółką Akcyjną z siedzibą w W. umowę abonencką numer (...), w ramach której został mu udostępniony sprzęt w postaci dekodera i karty dekodującej. Umowa została zawarta na 29 miesięcy.

W związku z brakiem regulowania przez J. B. opłat abonamentowych, (...) Spółka Akcyjna z dniem 25 maja 2011 roku wypowiedziała umowę abonencką i w oparciu o § 6 pkt 9. i 11. Regulaminu świadczenia usług wystawiła w stosunku do J. B. notę obciążeniową numer (...) z dnia 20 maja 2016 roku na kwotę 640,00 złotych, tytułem kary umownej za brak zwrotu sprzętu, z terminem płatności do 3 czerwca 2016 roku. Zakreślony termin upłynął bezskutecznie.

(dowód: umowa abonencka k. 41-42; protokół odbioru sprzętu udostępnionego k. 43; nota obciążeniowa k. 44; regulamin świadczenia usług k. 46-47v; cennik sprzętu k. 45)

Na podstawie umowy przelewu wierzytelności zawartej w dniu 14 lipca 2016 roku (...) Spółka Akcyjna z siedzibą w W. zbyła przysługującą jej względem J. B. wierzytelność, wynikającą z noty obciążeniowej numer (...) z dnia 20 maja 2016 roku, na rzecz (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w W..

(dowód: umowa przelewu wierzytelności k. 35-39)

W Sądzie Rejonowym w Piszcu pod sygnaturą akt I C 56/15 upr toczyła się sprawa z powództwa (...)z siedzibą w (...) przeciwko J. B. o zapłatę kwoty 829,30 złotych z ustawowymi odsetkami od dnia 18 października 2013 roku do dnia zapłaty. W sprawie tej roszczenia powoda, jako nabywcy wierzytelności od (...) Spółki Akcyjnej z siedzibą w W., wynikały również z umowy abonenckiej numer (...) z 16 czerwca 2010 roku ale dotyczyły opłat abonamentowych. W sprawie tej prawomocnym wyrokiem z dnia 12 lutego 2015 roku Sąd umorzył postępowanie w zakresie kwoty 125,70 złotych i oddalił powództwo w pozostałym zakresie.

(dowód: akta sprawy I C 56/15 upr Sądu Rejonowego w Piszcu)

Sąd zważył, co następuje:

W myśl art. 117 § 1 k.c., z zastrzeżeniem wyjątków w ustawie przewidzianych, roszczenia majątkowe ulegają przedawnieniu.

W przedmiotowej sprawie powódka niewątpliwie dochodzi roszczenia majątkowego – domaga się bowiem zasądzenia na jej rzecz od pozwanego kwoty 709,35 złotych wraz z odsetkami. Zgłoszone przez powódkę roszczenie nie jest objęte żadnym wyjątkiem od zasady przedawniania się roszczeń majątkowych.

Przedawnienie jest instytucją prawa bezwzględnie obowiązującego (ius cogens) i regulujące je przepisy nie mogą być uchylone lub zmienione wolą stron – zgodnie z treścią przepisu art. 119 k.c., terminy przedawnienia nie mogą być skracane ani przedłużane przez czynność prawną.

Ustawą z dnia 13 kwietnia 2018 roku o zmianie ustawy – Kodeks cywilny oraz niektórych innych ustaw, która weszła w życie 9 lipca 2018 roku, do art. 117 k.c. dodany został § 2¹, zgodnie z którym po upływie terminu przedawnienia nie można domagać się zaspokojenia roszczenia przysługującego przeciwko konsumentowi.

W związku z powyższym, to na sąd, racjonalny ustawodawca nałożył obowiązek badania terminu przedawnienia z urzędu, również co roszczeń zawisłych przed sądem przed dniem wejścia w życie przepisów nowelizacyjnych, gdyż zgodnie z art. 5 ust 4 cytowanej wyżej ustawy nowelizującej z dnia 13 kwietnia 2018 roku, roszczenia przedawnione przysługujące przeciwko konsumentowi, co do których do dnia wejścia w życie niniejszej ustawy nie podniesiono zarzutu przedawnienia, podlegają z tym dniem skutkom przedawnienia określonym w ustawie nowelizującej.

Zgodnie z art. 5 ust. 2 cytowanej wyżej ustawy nowelizującej, jeżeli zgodnie z kodeksem cywilnym, w brzmieniu nadanym ustawą nowelizującą, termin przedawnienia jest krótszy niż według przepisów dotychczasowych, bieg terminu przedawnienia rozpoczyna się z dniem wejścia w życie ustawy nowelizującej. Jeżeli jednak przedawnienie, którego bieg terminu rozpoczął się przed dniem wejścia w życie ustawy nowelizującej, nastąpiłoby przy uwzględnieniu dotychczasowego terminu przedawnienia wcześniej, to przedawnienie następuje z upływem tego wcześniejszego terminu.

Zgodnie z treścią art. 118 k.c., w brzmieniu sprzed wejścia w życie ustawy nowelizującej, jeżeli przepis szczególny nie stanowi inaczej, termin przedawnienia wynosi lat dziesięć, a dla roszczeń o świadczenia okresowe oraz roszczeń związanych z prowadzeniem działalności gospodarczej - trzy lata.

Nie ulega wątpliwości, że roszczenie o zapłatę kary umownej za niezwrócenie dekodera i karty dekodującej, mieści się w zakresie działalności gospodarczej prowadzonej przez (...) S.A., dlatego ulega przedawnieniu w terminie 3 lat od daty wymagalności. Chyba, że wierzyciel uzyska prawomocne orzeczenie sądu lub innego organu powołanego do rozpoznawania spraw danego rodzaju albo orzeczenie sądu polubownego, stwierdzające jego roszczenie, wówczas termin przedawnienia wynosił będzie lat dziesięć (art. 125 § 1 k.c. sprzed nowelizacji). Z dokumentów przedłożonych przez stronę powodową nie wynika, aby w przeszłości wierzyciel uzyskał orzeczenie sądu stwierdzające przedmiotowe roszczenie, dlatego w niniejszej sprawie obowiązuje trzyletni termin przedawnienia.

Odnosnie terminu, od którego zaczyna biec przedawnienie należy odwołać się do art. 120 § 1 zd. 1 k.c., w myśl którego bieg przedawnienia rozpoczyna się od dnia, w którym roszczenie stało się wymagalne. W piśmie procesowym z 19 grudnia 2018 roku pełnomocnik powódki wskazał, że przedmiotowa umowa abonencka została wypowiedziana z dniem 25 maja 2011 roku (k. 84). Natomiast zgodnie z § 6 pkt 9. i 11. Regulaminu świadczenia usług, pozwany zobowiązany był do zwrotu udostępnionego mu dekodera i karty dekodującej w terminie do 30 dni od daty rozwiązania/wygaśnięcia umowy abonenckiej, pod rygorem obciążenia go karą umowną w wysokości określonej w Cenniku (k. 46v). Zważywszy na powyższe stwierdzić należy, że roszczenie o zapłatę kary umownej za brak zwrotu dekodera i karty dekodującej stało się wymagalne z upływem 30 dni licząc od dnia 25 maja 2011 roku, a więc z dniem 25 czerwca 2011 roku. Wobec tego, dochodzone przez powódkę roszczenie przedawniło się z dniem 25 czerwca 2014 roku.

Strona powodowa nie udowodniła, aby w niniejszej sprawie doszło do przerwania biegu przedawnienia. Jak wynika z akt sprawy I C 56/15 upr, roszczenie w tej sprawie nie obejmowało kary umownej za brak zwrotu dekodera i karty dekodującej, zatem stwierdzić należy, że nie nastąpiło przerwanie biegu przedawnienia. Również czynność procesowa podjęta przez powoda, a polegająca na wniesieniu niniejszego pozwu o zapłatę, nie przerwała biegu terminu przedawnienia, gdyż została podjęta już po upływie tegoż terminu.

W związku z przedawnieniem roszczenia głównego, przedawnieniu uległo także roszczenie o odsetki. Należy bowiem podkreślić, że odsetki stanowią świadczenie pieniężne uboczne dłużnika, o charakterze okresowym w rozumieniu

art. 118 k.c. Najczęściej są liczone w stosunku rocznym procentowo do świadczenia głównego. Termin trzyletni przedawnienia roszczenia o odsetki jest niezależny od tego, czy roszczenie główne jest związane z prowadzeniem działalności gospodarczej, czy takim nie jest, jednak roszczenie o odsetki za opóźnienie przedawnia się najpóźniej z chwilą przedawnienia się roszczenia głównego (vide uchwała składu siedmiu sędziów Sądu Najwyższego z dnia 26 stycznia 2005 roku w sprawie III CZP 42/04).

W tym stanie sprawy, uznając, iż roszczenie powoda, główne i o odsetki, względem pozwanego J. B., wynikające z kary umownej za niezwrócenie sprzętu, uległo przedawnieniu, Sąd na podstawie art. 118 k.c. w zw. art. 117 § 2¹ k.c. powództwo oddalił.

O kosztach procesu Sąd rozstrzygnął w oparciu o przepisy § 2 pkt 2) rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 roku w sprawie opłat za czynności adwokackie (Dz.U. z 2015 r., poz. 1800 ze zm.) oraz art. 98 k.p.c., zgodnie z którym strona przegrywająca sprawę obowiązana jest zwrócić przeciwnikowi na jego żądanie koszty niezbędne do celowego dochodzenia praw i celowej obrony. W tym przypadku jest to kwota 270,00 złotych tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego oraz kwota 17,00 złotych tytułem zwrotu opłaty skarbowej od udzielonego pełnomocnictwa.